

[Aksel Larsen.]

Det er rigtigt nok, at hvis man gennemførte ideen om den af os foreslåede boligfond, ville man rykke en del af boligbyggeriet ud af det samfundsmæssige hele; men det har vi ikke noget som helst imod. Vi mener netop, at det kan lade sig gøre på den måde at holde et ganske særskilt renteniveau for det samfundsnødvendige boligbyggeri, uden at man derfor behøver at sætte sig som mål samtidig at bringe renten på hele rentemarkedet ned.

Jeg skal lade det være nok med disse bemærkninger. Jeg vil blot understrege, at vi foreslår, at der bliver oprettet en boligfond for at få en endelig løsning på boligproblemet.

Under valgkampen var der intet parti, der bejlede til vælgernes stemmer uden samtidig at love, at efter valget ville boligproblemet blive løst. Der er intet sket for at løse boligproblemet siden da. Man løser ikke boligproblemet ved at forhøje huslejen. Det er rigtigt, som jeg har sagt, at regeringen under valgkampen lovede at komme op på 50.000 nye boliger om året. Jeg ved ikke, om det har stået i nogen tryksag, men jeg ved, at statsministeren sagde det højt og tydeligt og gentog det på det TV-vælgermøde, hvor han sammen med det ærede medlem hr. Erik Eriksen tyvstartede i Esbjerg, før radioens og fjernsynets spærretid indtrådte. Han erklærede kategorisk: stem socialdemokratisk, så skal der fremtidig blive bygget 50.000 nye boliger om året. Det er det, jeg henholder mig til.

Men her siger jeg ganske vist, at jeg ved ikke, om det er nødvendigt med så mange boliger, og her gentager jeg det spørgsmål, jeg stillede til regeringen i afgiftsudvalget: hvor stort er boligbehovet? Vi har fået et notat fra regeringen, hvori den siger, at det aner den intet som helst om. Så synes jeg, regeringen skulle se at skaffe sig det at vide. Jeg tvivler på, at boligbehovet er så stort, som man i almindelighed regner med. Jeg er sikker på, at mange bolig-søgende og boligtrængende er opnoteret flere forskellige steder. Men for at kunne planlægge boligbyggeriet må man vide, hvor stort det reelle boligbehov er ikke blot i øjeblikket, men også en række år frem i tiden. Jeg er tilhænger af, at der bliver

bygget så mange boliger, at vi kan slippe ud af boligmangelen og få taget fat på saneringen; men jeg er ikke tilhænger af, at man bygger i blinde, sådan at man måske om 2 eller 3 år kommer ud for en byggekriser og for arbejdsløshed i byggetaget. Det er ikke praktisk økonomi.

Jeg skal, som jeg sagde før, lade det være nok med dette; men jeg giver altså ikke meget for talemåder om, at man ved hjælp af Nationalbankens obligationsopkøb skal lave en art boligfond, for det er ikke en boligfond, det er kun en midlertidig foranstaltning. I øvrigt har man i 1964 foretaget meget betydelige støtteopkøb fra Nationalbankens side, uden at virkningerne har været særlig mærkbare. Det, vi tilsigter, er virkelig at få byggeriet finansieret og at få boligomkostningerne ned, så huslejen kan sættes ned.

Det er glædeligt, at vore beregninger falder sammen med den højtærede boligministers. Han siger, at hvis man blot kunne få renten i gennemsnit 1 pct. ned, vil huslejen falde med 10 pct. Nu vel, vi er af den mening, at hvis boligfonden bliver organiseret nogenlunde som af os foreslået, vil det bevirke, at det byggeri, der finansieres via boligfonden, får en nedsættelse i den gennemsnitlige rente med ca. 2,5 pct. Det giver en nedsættelse af huslejen med 1/4. Men hertil kommer, at obligationsmarkedet som allerede sagt vil blive aflastet, så vil obligationskurserne stige, og dermed vil der komme en fortsat nedgang i huslejen.

Det er ikke rigtigt, at gennemførelse af vort forslag vil bevirke, at der fortsat vil bestå et svælg mellem huslejeniveauerne. Jeg ved meget vel, at den højtærede boligminister mener, man skal lave huslejeudligning ved at forhøje huslejen i de boliger, der har en billig husleje. Men jeg mener, man skal begynde med den anden ende og sætte de høje huslejer i det nye og dyre byggeri ned, og derefter kan man se på, om der i øvrigt skal gøres noget for at lave huslejeudligning. Jeg vender mig i hvert fald imod, at man vil gøre det på den måde, at man simpelt hen giver husejerne tilladelse til at forhøje huslejerne. Hvis man overhovedet vil ind på den tanke, at der også skal ske en regulering opad af huslejerne i det billige og ældre boligbyggeri, må man sikre sig, at provenuet af en sådan husleje-